

150.000.000

MAYAKOVSKI

Çev: Gültekin EMRE

İLKE

## İLKE KİTABEVİ YAYINLARI

Şiir Dizisi

1. Baskı: Ocak 1998

© İlke Kitabevi Yayınları

ISBN 975-7923-44-3

### İLKE

Kitap ve Yayınevi

Karanfil Sokak 5/15

Kızılay-ANKARA

Tel: (0312) 417 34 74

Dizgi: Suteni Kitabevi Yay. Dağ. Rek. Hiz. Ltd. Şti.

Bayındır Sokak Aksoy Çarşısı, 27/3 Kızılay-ANKARA

Tel: (0312) 430 24 70

Baskı: Alf Matbaacılık

MAYAKOVSKI

**150.000.000  
DESTANI**

(Çev. Gültekin Emre)

## MAYAKOVSKI'nin YAŞAMI

- 1893 Bir orman bekçisinin oğlu olarak, Gürcistan'ın Bağdadi kentinde doğdu. Kafkaslar'ın eşsiz güzelliği içinde büyüdü. Kutays Lisesi'nde okurken, babasının ölümü üzerine dayanaksız kalan ailesiyle birlikte Moskova'ya geldi. Lise öğrenimini bir süre Moskova'da sürdürdükten sonra, Tatbiki Güzel Sanatlar Okulu'na girdi.
- 1908 Yasadışı Bolşevik Partisi'ne girdi.
- 1909-1910 On bir ay hapis yattı.
- 1912 "Fütürist Bildiri", "Kamu Zevkine Şamar"ı David Birliyuk, Hlebnikov Kroçonuk'la birlikte yayımlar. Bildiride "Puşkin'ler, Tolstoy'lar kapı dışarı" sloganıyla, günün koşullarına ve gereksinmelere uygun değerler benimsiyorlardı. Yeni düşünceler, yeni sözlerle, yeni biçimlerle yansıtılıyor, yeni teknikler, yeni yöntemler kullanıyorlardı.
- 1913 "Viladimir Mayakovski" kendisinin sahneye koyup oynadığı bir trajedi, ilk fütürist gösteri.
- 1914 "Yarının sanatı adına, Fütürist sanat adına getirdiğimiz yeni değer ölçüleri, önerileri, tiyatro sanatının kapısına dayandığında yok olamaz..." diyordu tiyatro için.
- 1915 "Pantolonlu Bulutu" yazar. Bu uzun şiirinde. "Burjuvaları" daha çok şaşırtmak ve tedirgin etmek için bile bile külhanbey şahlanışları içine girer.

- 1915 Lili Brik'le tanıştı. Yaşamı boyunca sevdi ve bir şiirini onun için yazdı.
- 1916 "Savaş ve Evren" adlı şiirini yazar.
- 1916 "İnsan" şiirini yazar.
- 1916 "Omurgalı Flüt", Mayakovski'nin Lili Brike duyduğu sevgiyi anlatan şiir.
- 1917 Mayakovski ve arkadaşları hemen ve bütünüyle katıldıkları 1917 Devrimi Fütürizm mücadelelerinin sınırlarını genişleterek devrimci sol kanat anlayışını yaymaya başlarlar. Böylelikle LEF (Sol Kanat Cephesi) akımı doğdu. Ülke kültürünü yeniden örgütlemeye kararlı sanatçılar, sanatı kitlelere maletme, sokağa indirmek çabasındadırlar. Sokaklar, meydanlar sloganlarla, fütürist resimlerle donanır. Mayakovski, "Sokaklar fırça, alanlar paletimizdir", diyerek sanat ordusuna ilk çağrısını yapar. İlk amaç geçmişin kısıtlı, küçük burjuva sanatına son vermek yerine kitleler için bir işlevi olan yaşamın tüm yönlerini içerecek yeni bir sanat yaratmaktır. Yaşamla sanatı bütünleme kaygısı, sanatsal, üretimle sanayi üretiminin özleşleşmesi biçiminde ortaya çıkar. Artık sanat bir araçtır. Bireyin ve toplumun günlük yaşamını, ilişkilerini, çevresini değiştirecek, kitlelerin yaratıcı gücünü iteleyecek, "Güzel" ve "Doğru"ya yaklaşımlarını, yeni estetik değerlere kavuşmalarını sağlayacak bir araç.
- 1918 "O Para İçin Doğmamıştı", Jack London'un "Martin Eden" romanından yazdığı film öyküsü.
- 15 Mart 1918 "Fütürist Gazetesi"nin biricik sayısı,

- Mayakovski, Burliyuk ve Kemenski'nin yönetiminde çıkmıştır.
- 1918 "Atlar İçin Güzel Duygular", şiir.
- 1918 "Bileklerine Film Zinciri Vurulmuş Kadın"ı yazdı ve Lili Brik'le birlikte oynadı.
- 1918 "Misteriya-Bufuu" Ekim Devrimi'nin birinci yıldönümü için yazdı.
- Kasım 1918 "Dinsel Güldürü" siyaset konulu, yarı alegorik, yarı gülünç oyun.
- 1919 Rus Telgraf Ajansı (ROSTA)'ya girdi. Afişler, karikatürler, resimler yaptı. Vitrinlerin pencerelerine yapıştırdı. "Rosta pencereleri" şiiri de adını buradan alır.
- 1919-1920 "150000000" karmaşık yapıtlı, devrimci bir mitologya ile yazılmış uzun şiiri. Ozan bu şiirinde, yeni cumhuriyeti yok etmeye çalışan kapitalist güçleri vurgular.
- 1921 "Aguika" şiir diliyle yazılmış bir oyun. "Dünün Kahramanca Başarısı" (Köylülerden yürüttüğümüz tohumlarla ne yaptık. Oyun biçiminde tutanak).
- 1922 "Seviyorum" yapıtlarının en sevinçlisi, sevmeye mutluluğuyla dolup taşıdığı şiiridir. O, bu şiirinde kendisinden en rahat ve geniş biçimde söz eder, hatta tatlı bir gülümsemeyle, okul anılarına bile değinir. Lili'ye sevgisini anlatır.
- "Şu Beylik Sorun Üstüne" Mayakovski'nin en parlak yapıtıdır. "Kişisel Temalar"dan yola çıkıp büyük bir güçle "genel anlamıyla yaşama" uzanan bir şiirdir.
- 1923 LEF dergisini çıkarır.

16 Eylül 1923	"Vladimir İlyiç Lenin", Lenin'in ölümünden iki ay sonra yazmıştır. Mayakovski bu uzun şiirinde, yeni bir önder imajı yaratıyor; bir taraftan Lenin'i büyük bir dahi gösterirken, bir yandan da onu doğup büyüyen ve ölen bir canlı, bir insan olarak tanıyor. Şiiri unsurlara önem vermeden dürm yazmıştır.
1925	"İyilik ve Kötülük Üstüne", "Vosgalarla Bütün Piyer'ler İçin İşçi Sınıfı Üstüne Bir Masal"; çocuklar için yazılmış iki masal.
1925	"Uçan Emekçi", şiir.
Haziran 1925	Mayakovski Paris'tedir.
1 Temmuz 1925	"Christophe Colombe", "İspanya", "Rahibeler", "Atlantik Okyanusu", şiirler.
Temmuz 1925	Mexico-City'dedir.
25 Eylül 1925	New York'tadır.
Aralık 1926	"Krasnodra" Lili Brike adadığı bir şiir.
1927	"Yolculuğum Nasıl Geçti", gezi notları.
1927	"İşler Yolunda" (Ekim şiiri), Ekim devriminin yıldönümü için yazdı.
1928	"İdeal ve Örtü", kısa bir film öyküsü.
1929	"Tahtakurusu", komedi.
26 Şubat 1930	"Moskova Yanıyor", şarkılı, sözsüz oyun.
1930	"Hamam", sirk öğelerini ve bir fener alayı gösterisini içeren bu altı perdelik oyun, sanatçısının ölümünden bir ay önce oynandı.
1 Şubat 1930	20 yıllık çalışmalarını içeren sergisini açtı.
14 Şubat 1930	İntihar etti.

## 150 000 000

Bu destan ustasının adı 150 000 000.

Kurşun-ritm.

Kafiye-bina bina atesten.

150 000 000 benim dudaklarımla konuşuyor.

Rotatif adımlar.

meşdan taşlarının doruğu

bu nesirde yayınlanmıştır.

Kim soruyor aya?

Güneşi yanıtı zorlayan kim-

neden

gece ve gündüze güçlük çıkarıyorsunuz?

Evrene seslenen hangi akıllı yazar?

Ve

bu

destanımda

böyledir

kimse yazmadı.

Bir tek amacı var-

aydınlatacak yarınları.

Şu yıl,

şu gün ve şu saatte,

toprağın altında,



üstünde,  
gökte  
ve çok yüksekte...  
böyle doğdu  
levhalar,  
bildiriler,  
afişler:

"HERKES!

HERKES!

HERKES!

Herkes,  
Kimse fazla değil!  
Birlikte  
çıkınız  
ve gidiniz!"

(imza):

İNTİKAM-PROTOKOL ŞEFİ.

AÇLIK-YÖNETMEN.

SÜNGÜ.

BROVNİK.

BOMBA.

(Üç

imza:

sekreterler).

Gidelim!

Gidelimgidelim!

Hadi, hadi

hadi, hadi, hadi, hadi,

hadi, hadi!

Devrilsin!

Vanka!

Kerenski'nin paralarını doldur-bakalım laptine!

Kayboldu Rusya anacık!

Mahvettiler zavallıyı

Yeni bir Rusya yaratalım.

Hep aydınlık!

Gide-e-e-elim!

Oturdu yaldızlı

çay içerken

pırıl pırıl.

Yaklaşacağım ona

koleralı.

Yaklaşacağım ona

tifolu.

Yaklaşacağım ona,

diyeceğim ki:

"Wilson, hey,

Vudro,

ister misin kanlı kovamı?

Ve görüyorsun..."

Varıyoruz

Lloyd-George dek-

Ona:

"Dinle,

Jorja..." diyoruz.

- Yetişıyorsun ona!

Onun okyanusu,

korkunç.

kuşkusuz.

Rusya'nın kurada beygiri.

- Zarar yok!

Yayan-yapıldak varalım!

Gıdelimgidelim!

Uyanan çağrışlarla.

ormanlarda

uyku sersemliği,

canavar kesiliyor ve vahşi gücü artıyor.

Fille domuz yavrusu kopardı boğuk çığlıklar.

İtler sıraya girdiler eniklerle.

Dayanılamıyacak kadar insan çığlığı.

Ama vahşi hayvanlar

yerinden oynattı yürgin ipini.

(Canvarca böğürtü yansıtacağım size,

bilmiyorsanız canavarın dilini eğer):

"Dinle,

Vilson,

semirmişsin yağda!

insanlar suçlu-

cezalandır onları.

Ama biz

Versay antlaşmasını imzalamadık.

Biz,

yırtıcı hayvanlar,

neden açız?

Vurdum duymaz acını fırlat onlara!

Doynecaya dek tekrar tekrar tıkın!

İçine doğru bir şeyler saklayın Hindistan'dan

Amerika'ya doğru git yaylalara!"

O-o-oho!

Kuşatmanın-kafesi canınızı sıkıyor.

Önde, otomobiller!

Mitingte motosikletliler!

Sağda, öteberi

yol yol!

Yoldan yola sıraya girdiler.

Dinleyin, yolların dediğini.

Ne diyor?

"Soluğumuz tutuluyor yelle ve tozla

ray açıkların uzayıp gittiği bozkırda.

Cana yakın dayanıksızlar mecalsizlerle  
bıkmış güçlkle yürümekten nişan menzili hapiste.  
Dökölmek istiyoruz asfalta.  
Ekspres altında eksen dara  
Kalkalım!

Yeter kestirdiđimiz orada,  
beşigin tozlu şosesinde!  
Gide-e-e-e-elim!"  
Ve-ve-ve-ve-ve-ve-ve-ve-ve-ve-ve-ve-ve-ve-ve-ve-ve  
Maden kömürü havzasına doğru gidin!  
Ekmeklik

Çavdarı!

Bizim için ekin!

Odunsuz dolaşılmaz—

ahmak yarıdakçılar!

Mitingde, lokomotifler!

Lokomotifler,

mitingde!

çabukçabuk

Ey,

kentlere,

demir atın!

Astrahan'dan Tula'ya,

devin dev gibisi,

hareketsiz duruyor

Ademken bile,

kımıldıyor

ve de

başka bir

yol, yağma ederken kentleri.

Önde gecikmeyi dürterek daha,

tosluyorlar lambayla,

mitinge gidiyorlar itişerek tümen tümen,

ilerlerken fener direkleriyle.

Yukarda ise,

barış ateşiyle su,

sönüşüyle bozulup, aktı denize.

"Değerli şımarık dalgalı Hazer!

Rusya'nın gerisindeki nehir yatağı değil tarlacık!

Bakü cılız değil,

Nittse sevinç dolu

evrenin ortası kum dalgalı plaj."

Ve, sonunda

kasırga altında

at koşusu bir gidişle,

hafifçe iç çekerek çok geniş,

cehennemin dibinden atılmış bulutlar darmadağın

ve hareket yol alıyor Rus havasında.

Gide-e-e-elim!

Gidelimgidelim!

Ve bunların hepsi

yüz elli milyon insan,

milyarlarca balık,

trilyon haşeret,

vahşi hayvanlar,

evcil hayvanlar,

yüzlerce ilin,

hepsi, bir hizaya geliyor,

değerleri var,

onlar da geçiniyor,

herkes, kımıldamalı,

ve herkes yürüyemiyor,

güçlkle ilerliyor, herkes,

alçalarak

sürünerek,

tükenerek–

akın akın bunların hepsi,

akın akın!

Ve uğuldayan yerin üstünde,

bir yerde duruyordu bir zamanlar Rusya:

– Bu önemli değil ya,

şekerli diye satmalı!

Çanda kaynadığı için-yürek önemli!

Bugün

cennette

ebem kuşağından delik gruplarla

Rusya'yı karıştırıyoruz.

Hadi, hadi,

hadi, hadi, hadi, hadi,

hadi, hadi!

Gidelimgidelim!

Beyaz hasa karların arasından



*Belirmeye başlayan bu çağda illere  
neden girdi göbekli adamlar?  
Kulak boşluğuna mı çarpıyor gök, dinleyerek?  
Ufkun ardına bakan kim?*

Onun için bugün  
yöneliyoruz  
herkesin gözü ışıktta  
ve bütün kulaklar gergin,  
en küçüğümüzü yakalayarak,  
görmek için diye bu,  
duymak için diye bu sözleri:  
bu—  
devrim istemi,  
sınırdan son atılış,  
miting,  
bu—  
dev gibi makina  
gövdesinde  
karışmış insanlar ve canavar göbekliler,  
eller,

bu-  
pençeler,  
maksatlar,  
manivelalar,  
oraya  
havanın azaldığı yere,  
hemfikir yemini saplanmış  
Ozanlar,  
ulumaya çabalıyor gök altında,  
uyanın,  
dinleyin şu şarkıları da:  
"Başkentten geldik biz,  
tunduraları aralayıp,  
yürüdük çamur ve çimenlerin arasından.  
Milyonlar geldik biz,  
milyonlarca emekçi,  
milyonlarca çalışan ve memur.  
Odalardan geldik biz,  
koştuk stoklarla,  
yangınla aydınlanmış pasajlardan.  
Milyonlar geldik biz,  
milyonlarca olay,  
sakatlanmış,  
yıkılmış,  
perişan.

İniyoruz dağı biz,  
sürünüyoruz ormandan,  
yıllarca kemirilmiş, taraflara dek.

Geldik biz,  
milyonlar  
milyonlarca hayvan,  
yabanileşmiş,  
kör,  
aç.

Geldik biz,  
milyonlarca  
allahsız,  
putperest  
ve ateist—

dövüşüyor  
alın,  
paslı demirle,  
tarlaya—  
bütün  
bunun için patronlar  
allaha dua ediyor.

Çıkın  
değil yıldızımı  
sevimli yumak,  
demir allah,

ateş allah,  
allah değil Mars,  
Neptün ve Veg.  
etten allah–  
allah-insan!

Yıldızlarda sığ yer  
yılığın yükselişler değil,  
evrenle aramıza  
çık,  
doğ!

Öteki, hani  
"eğer göklerde varsa".

Ençok  
herkesin gözlerinde  
bugün  
biz  
başlıyoruz  
muciyeye.

Senin adına  
gök gürlemesinde,  
siste

kalkıyoruz şaha  
dövüşmek için.  
Hücum edelim

dayanabilirsin üç kat daha,  
boş şeyleri bağışlayacak,  
yaratılıştasın.

Bizler

yalnız, yeni düzenin,  
hayalini kurarız,  
dahasıysa ve dinamitlerimiz eskiyi.

Tutku, şarkısı söyle!

Açlığı, doyur!

Zaman

dövüşte  
gövde taşıyor.

Kurşunlar, öldürüyor!

Ürkmüşken!

Kaçanı daha sık

Patlıyor, parabellum!

Özellikle bu!

Ruhun dibini!

Ateşle,

yanıkla,

demirle,

ışıkla,

kızart,

yak,

kes,  
yık!  
Ayaklarımız–  
yıldırım geçişiyle tirenler.  
Ellerimiz–  
orman açıklığında üflenmiş toz yelpaze.  
Yüzgeçlerimiz-vapur.  
Kanatlarımız-uçak.

Gitmek!  
Uçmak!  
Yüzmek!  
Yuvarlanmak–  
evrende yoklanıyor herkesin kütüęü.  
Gerekli şey–  
iyi,  
iře yarıyor.

Gereksiz–  
şeytana!  
Kara haç.

Biz  
iřini bitiriyoruz senin,  
romantik-barışının!

Birlikte inan–  
yürekta

elektrik,  
buharı.

Birlikte sefillik–

herkesin barış zenginliği cebine!

Eskiyi- öldürmek.

Sigara tablasında kafa tası!

Vahşice yenilge

silerken eskiyi,

yeni evren efsanesiyle

bozguna uğradılar.

Zamanın-parmaklığı

tırnaklarla yarılmış.

Binlerce ebemkuşağı

boklarınız gökte.

Yeni dünya biçiyor

ozanlar ağılı gül ve düş.

Hep

seviniyor

bizim

gözlerimizle büyük çocuklar!

Buluyoruz

ve uyduruyoruz

yeni güller–

meydanların taçyaprağında başkentin gülleri.

Herkesin,

kimileri

hislerini işkence damgasıyla dağlayıp

bugüne doğru gelen cellatlar.

Ve siz

tanıyorsunuz,

ne insanlar

sevecen oluyor,

aşk gibi,

yıldızlara doğru kabartılan ışınlar.

Olacak

yüreğimizde

Volga'nın sevgisi yorgun kaynaşmamız.

Oluyorsun

–herhangi bir kıyıya yanaşan–

parıltılarını boşaltan göz.

Her

incelenen atardamar

boşuna

poetik düşünceler peri masallarındaki gemiler.

Yazılmış gibi bize,–

böyle barış olacağı

ve çarşamba,

ve geçenlerde,

ve şimdi,



ve sonuna dek,

ve yarın,

ve ileride

asırlık göz kapağında!

İlkyaz için

yüzyıllarca

kavga

şarkısı,

söyle:

—"Ve olacak bu

sonunda

ve karar verildi kavgaya!"

Birden milli marşla yudum yudum gürlüyoruz!

Milyonlarca nabız!

Yüzlerce çoğalıyoruz!

Sokakta!

Çatıda!

Güneşin ardında!

Evrende—

sözcükler çınlayan ayak cimnastiği!

Ve işte

Rusya

sefil değil küçük hırpani,

yıgınlar değil kırıntılar,  
yapılar değil kül-

Rusya'da

herkes

bir tek İvan,

ve onun

eli-

Neva,

tabanı ise Hazer stepleri.

Gidelim!

Gidelimgidelim!

Yürümeyelim, uçalım!

Uçmayalım, dua edelim,

ruhu zehirle yıkayarak!

Sığınaklar ve hamam

yanında.

Vur, davula!

Davula, davula!

Kulunuz değil,

köleydiler!

Daavvul!

Daavul!

Daavula!

Hey, çelik göğüslü!

Dayanı hey!

Vur, davula!

Davula, vur!

Yada, –yada.

Ortadan kaybol pan!

Dövüşeceğiz!

Döğüşüyoruz!

Döğüştük!

Davulda!

Davul!

Davul!

Devrim

çarı yoksun bırakıyor kızının ziyafetinden.

Devrim

palangayı arttırıyor aç halka.

Ama seni

nasıl adlandıralım,

bütün Rusya'yı, borayla direğe bağlamışsın!

Sovyet Halk Komiseri–

onun usunun zerresinin,

onun önüne geçemiyor kararnameler sıçrayışta.

Yüreği öyle geniş ki,

Lenin sarmak zorundadır onu,

Kızıl Orduyu çekilmeye zorlaması mümkün,

komünisti sıkıştırmak zindanın zülmüyle,  
asıl böylesini

tutacaksın karakolda,

eğer böyle

adım atarsa?

Kasırğa çeke çeke yırttı sahilin kulağını.

İvan'ın

adamlarıyla çöktüğünde,

ve bir serpinti fışkırdı öbür ucunda dünyanın,

şaşarak evren borayla

çıktı geldi.

Hayal gücü üzengisine ayak koyalım,

günlere barutlu palan vuralım,

ve

bunların daha çok parıltılarını görüyoruz

sayısız engelleri saçarak gidiyoruz.

Şimdi

çeviriyorum esinin çarkını

Yeniden ritmin ölçüsü.

Bu bölümde en önemli kişi-

Vilson.

Olayın yeri- Amerika.

Barış,

kıtaların

toplayarak kvintetini,

kudret büyüğü diye hediye etti ona.

Onda duruyor kent

tek bir vidası,

tüm elektrik-dinamo-mekaniği.

Şikagoda

14 000 sokak-

güneşi meydanlarında ışıldar.

Her birinde-

700 arasokak

uzunluęu trenden bir yıl.

Şikago'nun insanı acayip!

Şikago'da

dünyanın

güneşi

parlak değil önemsiz bir mum.

Şikago'da,

kaşını kaldırdı diye—

ne ki

elektriksel çekimi.

Şikago'nun

verstlerini

gökte

ırgalıyor

çelik telli sirk artisti.

Şikago'nun insanı acayip!

Şikago'nun

her sakinine

az değil general rütbesi.

Görevse—

barda olmak,

satın almak tasasız ve külfetsiz.

Yemeęi

Şikago barlarında

neler-neler zırzopluk etmiyor.

Şikago'nun insanı acayip!

Acayip insanı!

ve tuhaf!

Şikago'nun

öyle azıyor eleği,

yüklediği

binlerce makinayla

öyle görünüyor ki,

sessizce küçüğün etrafında dönüyor,

hatta

pohpohlamaya geldi sakın fareyi.

Ruslar

öteki kente

vapur taşımıyor,

bizim için saray katları değil.

Ben yalnızdım orada,

barlarda yedim ve içtim,

barlarında yankilerle cin içtim.

Salıvermeliler sizi, gerekli,

daha salıvermediler mi-

başlıyorsunuz ve harikasınız-

ayağına pek-mısralar,

mısralarda-çizmeler

dolaşınız Amerika'yı!

Havaalanı

gökdelende.

Gelecek,

balonun böğründe zemberek!

Süzüyor köprüyü serçelerin kaburgalarına kadar.

Şikago aşağıda

toprağa sıkışmış.

Sonra,

gökte ise,

güç görülenin,

koparıyor,

taşlarla uçuruma süzülerek iniyoruz.

Tünelden

metrodan

toprağın fersahlarca altından çıkıyoruz

ve çıkıyoruz meydana.

Adam almıyor.

Üçünün genişliği verstler tutuyor.

Bize gerekli olan, burdan başlıyor

–"Kral sokağı"–

ki -onlara göre

–"Buduyor piyanoyu

Ne için sokak

Kaçanın fiyatı?



Fiyatıyorsa onun–

Çipl-Strong-Otel.

Evet değil mi ki

yani uyku?!

Oteldeyse orada

temiz,

sıcak

Yaşıyor kendisi

Vudro

Vilson'un

Ev nasıl-diyemem.

Dediğimde,

ki bön bön inanmayın rica ederim.

Böyle bir yer yok, nereye ayrılıyorsunuz,  
o herkesi gözleriyle ölçüyor.

Hele,

ne mümkün görmek,

bir köşe,

fakat ve hele,

ne kadar harika!

Örneğin, bakmak,

deste deste kafeslere–

güneşin dövüle dövüle yoğunlaşmasına.

Öte yana geçiyorsun–

ne bela!



Nasıl!

O zaman  
yeniden başlıyor durgunluk.  
Sizi karşılıyor bir uşak.  
Yumruklarında topluiğne.  
Gidiyorsun beş uşakla öyle.  
Ve yine topluiğne.

Ve yine uşaklar.

Salonu geçiyorsun–  
yeniden uşaklar.

Uşaklar için  
henüz küspe  
hizmetçi.

Uşaklar uşağı geçiyor dört nala odacıyı.  
Temizlik yok.

Temizliğin böylesini  
iki eniğin yanında Hlestakov\* bulunuyor.  
ve ancak  
yerleştiğinde

mekik dokumuş korkuların,  
o zaman  
kuşkusuz büyük değil,  
ne çıkıyorsun,  
anlaşılan,  
yok hiç bir kurtuluş,

---

\* Hlestakov: Gogol'un, "Müfettiş" piyesinin baş oyuncusu.

bu tükendiği için–

kabul görüyorsun.

Giriş serbest burda–

üçarşın boyunda

yazmanlar duruyor kapılarda.

Aralıyoruz kapıları.

Basamak –(iki)–

kalkıyoruz,

bakınıyoruz,

ah çekiyoruz!–

Gün değil güneş–

onda silindircik

kulesinde yükseliyor Suharevoy'un.\*

Dinamit tükürüyor

ve ateş geçiriyor,

sapsarı,

ve pat diye patlayan.

Bakıyorsun enginliğe–

Soysuz Soysuzladır!

Boyuyşa–

ve söyleyemiyorsun ne kadar uzun olduğunu.

tepeden tırnağa çekilme öyle uzağa!

Doldurduğunda,

ıslığı dişlerinde,

---

\* Suharevoy: Moskova'da bir kule.

ne ses—

şırrak toplar,  
insanlar—birer öteberi,  
eziliyor insanlar,  
altta duruyorlar,  
dövülür gibi.

Yanakları

olağanüstü gevşek,  
istediklerinden çok—  
verin,  
tepin.

Giyisileriyle ince,

sanki hiç yok—  
incelmenin ozanımsı genişliği o.

Donları Vilson'un

don değil—sone,  
dikmiş onları Onegin.\*

Nasıl da çalışıyor!

Durup dinlenmeden.  
Kazanmak zorunda ölünceye dek.  
Oynatıyor baş parmağıyla  
çevresinin en büyüğünü.

Kah hızlı,

kah yavaş oynatıyor.

---

\* Onegin: Puşkin'in "Yevgeni Onegin" Şiir-romanındaki kahramanı.

her-hangi bir hesabı  
fabrikanın.

Bana

ödemek istemiyorlar satır satır yevmiyeyi.

Çeviriyor-

Ştraus valsler çalıyor,

çadırları altınlı yağmur suları basıyor.

Beslemek için onu,

rupiyeler harcadılar.

Yağ fıçısı,

yayıp.

Ve ölüm olayı,

almadığı için kadavrayı,

ince yağı duruyor,

ezimevinin.

Her şey ona

amerikalılara verildiğinden,

ve onlar

gururla konuşuyor:

ben-

amerikalıyım.

Ben-

özgür

amerikan vatandaşıyım.

Çekim alanımızda

duruyor

onun yardım edilen sürüsü.

Bütün salonlar dolu

Linkoln herkesle.

Uitmen'le,

Edison'la.

Onun mahiyeti

güzellerden,

seçkin bilgiçlerin hısından.

Bekliyor zerrelere kımıldamasını onun.

Adelina

Patti'yi\*

tanıyor musunuz?

O da orada!

Uitmen deđiyor dar smokininde,

salıncağı sallamayı görülmemiş bir ritimde

Adı en yüksek Amerikan ünvanı—

"buruşuk evlerin saygıdeğer düzelticisi",

değer var artık makyajın şapkada ve

hep hazır şarkı söylemeye Şalyapin.

Parkelere kumlu çöp atan,

profesör gevrek ihtiyarlıkta.

Ünlerinin doğruluđundan Meçnikovlar\*\*

\* Adelina Patti: (1843-1919) tanınmış İtalyan opera şarkıcısı.

\*\* Meçnikov: (1845-1916) Rus biyolođu, fizikçi ve düşünür.

ve çıkarılıyor fitilin yanık ucu değerli şamdanlardan.

Kuşkusuz,

bilginler

buraya

getirdi

su baskını teorisini.

Ressamlar

her hangi bir

enfes

ekoldöbozar.\*

Hiç de öyle değil!

Herkes

birleşiyor,

pazara gitmek için.

Her sabah

bunlar hep

sevgili esin perileri ve şanı,

yüklenerik sepetleri,

giderler çarşıya

ve götürüp,

getirerek

eti,

yağı.

Her-hangi bir ozanlar kralı

---

\* Ekoldöbozar: Fransa'da bir ekol.



Longfello\*

sürüklüyor kaymaklı yüz küpü.

Atıştırıyor Vilson,

artırıyor yağını,

büyütüyor karnını,

kat kat.

Küçük bir açıklama:

Ressamlar

Vilsonların

Lloyd-Jorclarn

Kelemensonların

resmini yapıyor-

bıyıklı,

bıyıksız yüzler-

ve boşuna:

bütün

bunlar

al birini, vur öbürüne.

---

\* Longfello: (1807-1882) Tanınmış Amerikalı, ozan ve düşünürü.

*Şimdi*

*sevinçle gülüyordur bizim reis.*

*Usunda*

*Amerika*

*açıkça resimlendi.*

*Geçiyoruz*

*olayın başlıcasına.*

*İnanılmazına,*

*özün devine doğru.*

*Gün*

*böyle*

*ateşe dayandı.*

*Döküldü yakıcı sıcak kışın sessizliğinde.*

*Rüzgarlar dişledi boraları*

*sapladı hırsıyla belleyerek havayı.*

*Şikago'nun*

*sıcağı fahiş:*

*dereceler 100,*

*mutlaka -80'dir.*

*Herkes plajda.*

Kimileri gömüt–geziyor kendileri.

Büyük bir kısmı dursalarda

Ter

hoş koku saçıyor

bakımlı gövdelerinde onların.

gidiyorlar ve fosurduyorlar.

Duruyorlar ve fosurduyorlar.

Vurguncular mopsikleri zincirle götürüyordu,

ve

mopsik,\*

semizleşmişti,

danacık gibi.

Hanımın biri,

uyuklamıştı idilde,

burun deliğinde

kızarmış pervaneciğin uçuyor birisi.

Bazı buyurganlar canlı görüşmelerinde,

"ah" diyorlar,

"uh" diyorlar.

Ağaçlar iniverdi patadak.

Atladı ağaçlar küstüm otlarına.

Pembeleşti

beyaz ipekli tülbentler.

Ağardı pembeler.

---

\* Mopsik: Başının etrafındaki kırılleri kısaltılmış ev köpeği.

Öyle  
uzun ki sevinç  
herkes uğraşıda  
vakitlerini çok hoş geçiriyorlar.  
Ama artık  
bir saat önceydi  
öteberi  
değişti.  
Zor duyulan,  
sadece yüreğin ucunda  
bir esinti.  
Rüzgarsız denizde  
genişleyerek fışkıran.

Öyle mi?  
Neyine bu sevinç onun?

Sabahsa  
şimşek parlaklığında

ATA

(Amerikan Telgraf Ajansı)

kent öyle bir patlıyor ki radyonun yumruğuyla:  
"Pasifik okyanusunda korkunç bir fırtına.

Muson ve alizelerin akli dengeleri bozulmuş.  
Şikago kıyılarında balıklar tutulmuş.

Pek tuhafmış.

Yapağılar.

Gagaburundanmış."

Uykuları açılıyor,

olayın görüşülmesi başarılı değil daha,

radioysa

eviyor

beyanı ipe seriyor:

"Balık üzerine yalan.

Yerli balıkçılar sarhoşmuş.

Musonlar ve alizeler havalideymiş.

Ama fırtına varmış.

Daha bile korkunçmuş.

Bilinmeyen bir nedendenmiş."

Çıkış yasak büyük mahkemeden,

onlara

ekleniyor

küçük vapur kumpanyası.

Dolar düştü.

Çantalar kapışılıyor.

Borsa panikte.

Bilinmeyen

sokakta

durduruyorlar tanımadıklarını-

bilinmiyor insanın öbür yanı.

Acele üretim!

Radio!

Üretim acele!

"Radyogram kopmuş.

Gürültü delinmiyormuş.

Başkası.

Gürültü düşman filosununmuş."

Radyo öteye-beriye yapıştırılıyor.

Ve, yalanlayarak orası öyle,

şimdiyse,

yeni,

sonuncu,

sürükleyici,

çoşturucu

"Hep duman değil-

okyanus morluğu.

Hayır ne zırhları,

ne donanmaları.

ne donanmaları,

ne filoları,

hiç bir şeyleri yokmuş.

İvan."

Ne İvan?

Hangi İvan?

Nereden İvan?

Niçin İvan?

Neden İvan?

Durum daha çetrefilli değildi.

Bir açıklama ki

gerçek,  
beceriklilik.

Şimdiyse öğüt toplanıyor kralı.

Bütün gece avluda endişeleniyor ışık.

Bakanı Vilson'a

Artur Krup'u

öyle atıp tutarak,

bir düştü ki, leş gibi.

Keskin gözlü sadıkhane anamalcılıkta,

tamamıyla pestilsin Kezo.

Vilson

son derece

direşkenlik gösterdi

ve sabaha doğru

karar verdi-

gidiyor tek kale savaşa.

Bela yaklaşıyor.

İki bin verst.

Bin verst.

Yüz.

Ve...

gidişin çevre çizgisini

arayıp buldular,

seçtiler,

keskin gözlüler deniz fenerini gördü.

*Satırları*

*bu bölümün,*

*gümbürdüyor,*

*zamanın piyano ritmiyle.*

Şarkıda–

Homeros'un Kahramanları üzerine mit,

Truva efsanesi,

*tanınamayacak derecede şişirilerek,*

*diriltildi.*

Acıkmış,

bir derece ısıyla

yaşam,

acıma gibi hediye edilmiş,

seviniliyor,

efsanevi izine senin.

Nereye şimdi?

Nereye geldin?

Nasıl gidiyorsun vebalı?

Şimşeği parçalayarak haber



soğuk sessizliğiyle bangır bangır.

İvan birhamlede girdiler Çanakkaleye.

Türkler

ağızları bir karış açık

bakıyorlar

adam–

Kazbek kafalı!

Çanakkale'nin küçük kalesi üstüne gidiyor.

İhtiyarlar sıvıştılar.

Gençler dalgakıran.

Becerdiler.

Ayaklanmanın şarkısını söylüyor gençler.

ve ancak

kıyıya dek kabaran dalga sığ,

ve ancak dalgakırana dek erişiyor dalga–

saldırıyorlar,

sanki özlemle beklenen sinyal,

adam adam,

sınıf sınıf.

Birilerini taçladılar.

Başkalarını göçürdüler.

Yayan-yapıldak denize–

ve açılıyor gözleri.

Birilerini yutuyor deniz banyosu,

başkaları

köpek balığı keyfi çatıyor kanlı,  
bunlarsa  
katıldılar,  
şappadak İvan'a  
ve onlar da serilip serpiliyor,  
denizciler gibi kamarada.

(Şikago'yaysa  
söz verilen zaman hiçbir şey değil  
eski saatin şakşakçıları için.  
Eğdiriyor boyunduruk,  
ezerek böğrünü,  
neşeleniyor,  
çok hızlı dansıyla.)

Dondurdu.

Tibre borası.

Tibre dinden imandan çıkıyor.  
Roma kafalı Papa ayaklandı ve  
birden sabahsı parlıyor İvan.

(Şikago'nunsa,  
bıyıkları liköre bulaşarak,  
kucaklayıp etten yana kadınca,-  
Oh-oh-oh.  
Peh-peh-peh!-

Öpüşümsü,

bir göz atılımsı,

kasabada.)

Gece karanlığı.

Yıldızsız bir fener.

Vilson'a kayıyor sulu yağınlar,

taçlanmış ozanıyla

kayboluyor Rayn,

azıcık aydınlatarak mavimsi lambasıyla.

(Şikagoluysa

uyuyor,

dansla ilgili,

fazla içiyor,

kabartılmış yastıklarda özenle bakılıyor.

Uyudu mavi.

Burnundan soluyor.

Deniz faşirtıyla horluyor.

Gün kalkıyor.

Ödememişler mi borçlarını?)

İvan gidiyor,

tanın atışıyla parlıyor.

İvan yürüyor,

anafarla fışkırıyor.

Canlı koşuyor.

Kaçıyor, esiriyor.

Bariř volkanıyla kabarıyor soytarı.  
Bunun volkanı yok  
düzenlenmiş yaşlı dünya haritasında.  
Evrende herkes,  
Etna'ya acımıyor ise,  
halklar fışkırıyor kraterden lav biçiminde.  
Homurdayarak yayılıyor  
berelenmiş ölkelere  
canlı ve ölü  
lav sığınağından.  
İvan'a doğru koşuyor biri  
uzanmış  
elleri,  
başkası–Wilson'a doğru yel gibi.  
Yosunlardan küçük günlük oluşun  
olunun biri açığa çıktı:  
birden  
yok edildi bütün ortalar–  
yok evrende hiç bir orta.  
Ne çiçekler,  
ne ayrıntı,  
yok hiç biri–  
başka bir  
çiçeğı, beyaza boyuyan,  
ve kırmızının,

kan rengiyle kanın.  
Kıpkırmızı kesilmiş duruyor hepsi.

Hepsi beyazın da beyazı.

İvan

çarın üstünden

kanlı adımlarıyla,  
barış töreninin ateşi üstünde kutluyor.  
Çıkıyor dayancı ne yetenekleri korudu.  
Ağzınızı toplayın, geveze toplar!

Grev!

Suç değil Gibraltörle gelişi.

Ve barış

okyanusla İvan'ı katmanlarına ayırdı.

(Şikagoluysa

plajda

orospular yuvadaki kuş yavruları  
cin çarpmış kuşkulu denizi.

Yolluyor zamanı kulaktan kulağa,  
mantarların dizginini salıvererek.)

Ne hoş kokuyor

enginliğin yıkanışıyla  
böyle yolun öğrenme okyanusu?!

Gidiyor,

dinamitleşmeye başladı insanlar.

Geliyor öfkeyle

bütün evreni pataklayarak.

Dört bir yandan dökülüyor.

Büyük okyanusun sinesine.

İvan

kartsız,

ibresiz pusulasıyla

ve gördü şaşmadan tümünü,

sanki

denizde, değil de,

tabağa bakıyor.

Şikagoluysa

Vilson'a dek

geliyor kabarık dalga yuvarlanarak,

İvansı yürüyüşe atılmış,

o boksörler,

atıcılar,

eskrimciler topladı,

bütün gücüyle atılmak için savaşa.)

Böyle açıldılar işte,

Kolombiyalılar şöyle

parladıklarında,

İvan'ın

burnuna dek-

sanki

binlerce kokulu çiçekler-

evrenin kokularını bildirerek yakınlaşıyor.  
(Şikagolunun

boksörlerine

dolu iş.

Koydular Vilson'u yere  
ve...

eh vurun!

Sürüyor,

emek,

melhemle alanı unufak ediyor.)

Tek bir deniz feneri parladı-

ve işte

ustan,

gözden,

ağızdan,

okyanusun bütün yarıklarından çıkıyor,

çürüye çürüye böyle Amerika.

Tırmanıyor tersane tersane hamleyle.

Kemerli köprüden havalandı kemerli köprüden.

Dumansılığın böylesi,

ki, şeytana iman ederek,

gidiyorsun, inanmış,

sen bir cehennemliksin.

(Nerede Vilson'un yumuşaklığı?

Üfürdüler!

Genceldi kırk sene.

Şişiyor karnının kasları.

Yokladılar elle.

Yemek.

Hazır.)

Yetişiyor,

köpük dalgaya köpükle,

damları kilitli dev evlerin,

çıkıyor kıyının üstüne İvan

Amerika'da

kupkuru,

tırnağı bile ıslanmamış.

(Yerleştirdiler son perçinleri Vilson'un

mekanik silahına,

zırhlı miğferi yükseliyor alnında,

ve İvan'a doğru sürüyor acele.)

Şikagolular

seni

sevmiyorlar

dar sokakların meydanlarında.

Ve onsuz

Şikago'nun

meydanları çok iyi.

Ama Şikagolular için bile fahiş

bu olay için hazırlanmıştı



meşdan.

İnsanlar,

yerde bangır bangır çarpışarak,  
hatta daha aşırısı!–

düğömleniyorlar.

Bir yanda–

kakımıyla,

kunduzuyla,

öte yanda–

iş gömleğiyle yoğrulmuş moraranlar.

Atlarsa

arapsaçı gibi karışanlar.

İş gömleğine–

vuruşan göbekli adam.

Bir kişneme tutturuyor,

yorga atı ürkütüyor.

Melhemde kayarak makinalar akıp geliyor.

Sınıflar parçalanarak

ve çağrı

ve ithal.

Kunduzla

nazikçe gidiyor limuzin,

iş gömleğine

çıktı

yüzlerce yük.

Ne şarkı,  
ne boya ertelenecek,  
dövüşe karar veriyorsunuz –yargılayarak sertçe  
Kunduza–  
fütürist demir satırlar.

Hiç kimse,  
hiç kimse kaçamıyor cezadan–  
yıldıza,  
ve öteye  
gidemiyorlar  
Kunduza ayağa kalkıyor,  
yıldızlı generaller,  
İş gömleğine–  
milyonlar Saman Yolu.  
Ortaya dökerek tutuk lavları,  
yer yuvarlağının kendisi  
ikiye ayrıldı yarım kürenin yarısı  
ve donarak,  
güneşte  
sarkıyor ağırlığı.

Toplarla tüm gerçekler  
üstüne  
meydanlara açılıyordu

'şampiyon  
tüm dünya sınıflarının savaşımı."

Enginlik

büyük bir kapı Vilson'a-

bir verst,

ki o

yan döndü

ve zar-zor da olsa tırman ona.

Kunduracılarla

bükülüyor beton.

Fontla gürlüyor,

demir,

İvan'ın yoluna gözlerini dikti o-

Düşman kollanacak,

gereği yok

bakmanın-

oldukça iyi,

izlenmiş,

çiçeklerin gövdesindeki gömleğe röntgenle bakıyor.

Onun-

revolyörleri

dört tetikli,

kılıcının

yetmiş eğri ağzı var,

hem de evet

kemerine sokmuş.

Ölçtü gözleriyle.

Bıyıkları komik onun.

Evire çevire kaldırdı omzuna dikildi apoletleri:

"Benim için

allahım!—

bu mu?

Benim için

gereksiz

işte bu?!"

Kuşkusuz—

yetiştiriyor gömüt tepeler

ortada rüzgarın çıkışı.

Tepiniyor gömütde,

ve bundan böyle

hiç kimse,

hiç bir zaman,

hiç bir kimseyi

dinlemiyor

İvanımız hakkında.

Kılıç çılgılığı bastı.

Tepeden

tırnağa

dört verst kesen.

Kalktı Vilson ve bekliyor–

gerekirse kanından  
dolayısıyla

yaralanır

birden

adamın biri sürünüyor.

Ve yürür gider!

İnsanlar,

evler,

zırhlar,

atlar

sokulurlar sıkış tıkış kesik yere.

Türkülü

müzikli

tırmanıyor.

Ne keder!

Gönderdiler kuzeyden Truva'yı

başlamadan insanın ayaklanması-atın!

Çırpınıyor şikagolular,

sovyetlerde sıra

ateş tümünden şaşırılmış dizisini.

*Gazeteci yoldaşlardır,*

*ağız aramayanlar*

*bu savaşın olduğu yerde*

*ve bu savaş olduğunda.*

*en çok,*

Bu bölümde

*beş dakikada merkezler*

*eskimeyen savaş yılları geçiyor.*

Lenin'e özgü değil duygulanma.

Kavgada

umuyorum milyonları,

görüyorum milyonları,

milyonların şarkısını söylüyorum.

Kulak verin tarihçiler ve burulmuşlar,

değişmeyle eskimeyen savaşlar görmüşler!

"Kalkın, ilençle damgalanmışız"-

sevinerek ateşlendi müjde.

Yanıtda

milyonların

sesi:

"Hazırız!"

"Tamam!"

"Allahım, Vilson'u koru.

Güçlü, devlet",-

onlar

yükselttiler paslı seslerini.

Kırmızı türküyle evrenin yarısı bir türkü tutturmuş.

Beyaz türküyle evrenin yarısı bir türkü tutturmuş.

ve işte

kızıkların türküsü,

Ve işte

beyazların türküsü,

geleceğin kilidini tangur tungur dövdü balyozlar,

tüyleri bir iyice kaşağıladılar,

süpürdüler.

Eller genişliyor,

çözülüveriyor kolayca

ne idüğü belirsizi ölçerek yürek ve evren.

Ayakanmanın süpürgesi şırrak yapıştırdı yumruğu,

dükkâncılara,

alışagelmiş ticarete refakat edenlere,

haşlanmış karınca yuvasıyla kaçan

bankalara,

mağazalara,

bürolara.

Halkla boğulmuş rıhtımların dalgakıranı

kente doğru

okyanuslardan

devinen su.

Telgraf direklerine kâh burada,

kâh orada

tel çekiyor katedraller.

Alışılmış tasasını atarak,

gökdelenler yürüdü gökdelenler için,

kaplan gibi yöneticiler—

funtla,

et

süpürüldü köşkün büyük kapısından.

nerede patron, alıncığın senin?—

mağazaların pırlantalı camlı aynamsılığı

kaldırırma fırlıyor.

Karaya oturmaktan korkmuyor,

çanlı gövdenin batmasından korkmuyor,

sadece—

sizde bizim gibisiniz—

kuraklık balına adımlarımızdı.

Hepsi kızıl,

ve hepsi, beyaz,

dövüşüyorlar birbirleriyle,



ve kundaklıyorlar dövüşü.  
Vilson dansediyor  
kek -uokun avlusunda,  
öne arkaya bükülüyor,  
tamamlıyor ayakları daireyi,  
kapıya baktı Vilson,  
kapının oradaysa–  
sarsılmamış,  
uğursuz yürüyüşüyle,  
adam adam,  
nesne nesne,  
bunların kapıda avurtları çöküyor:  
"Bay Vilson,  
acıyın hesaba!"  
Ve işte,  
iyi bir tavır takınarak,  
kolyeleri  
Vilson'un  
atıldı kobraya.  
Seçilerek,  
yumuşak ve temizceler,  
konuk  
milyarderler için  
kovalanıyor yükçüler.  
Kaçmayın!

Kırkayakları  
avlamaya serdi mobilyayı!  
Gardropları çiğnedi insanlar,  
masaları deldiler ayaklarıyla,  
Rokfeller yardımıyla,  
yaralanmış yüzü koyun,  
boğazını,  
kendi elleriyle sıkmış,  
ezerek ayakları altında,  
hamamböceği gibi,  
dökülüyor,  
izi kalmıyor Şikago'da.  
Sokakta  
sajenlerce  
meydan savaşının tozu dumanından evler gözükmüyor.  
Sinema makinasında gibi  
birden  
iri iri-  
görünüyorlar:  
keşmekeşlik arasında  
yok etmeye sürünüyoruz vurguncuyu,  
ard ayaklarıyla kalkarak,  
Sovyet Halk Ekonomisi.  
Ama vilson pes etmiyor,  
saraya yerleşiyor,  
dayanıyor altın zembereklere,

ve zincir dizerek–  
drujinler adam değil  
tanklardan, korkunç,  
asker ağızlarından,  
kalktı göbeksiz,  
yürüdü yüzlercesiyle,  
milyonlarca diş  
aç atılarak.  
Kemirilen kent–parçalıyor fındık gibi  
Köylüler, toplanıyor–kemikleri çatırdıyor.  
İnsanları,  
insanları ve yırtıcı hayvanları–  
avuç avuç ağızına dolduruyor.  
Onun ön,  
kulağı kırışte,  
temizlenen yoldan, perişanlık çıkıyor.  
Fabrika soluyor.  
Duyuluyor perişanlık.  
Duyuluyor perişanlık–soluyor fabrika.  
Fabrika küt küt atıyor–  
yıkılmışfabrika  
İşletme devriliyor–  
öreneleşmiş işletmeler  
Polis gibi yıkılıyor ray parçaları.  
Yıkılıyor hepsi,  
viraneleşiyor devrilerek.

Hazırız!

Atağa!

Çalış!

Terle!

Açlık boğazı,

Perişanlık gırtlığı sıkıyor.

ilmik demir yolu!

Ve iki ülke bittiğinde

olanlar,

çırpınıyor açlık,

o zaman,

koçbaşını trenler canlandıracak,

öne ulaşmaya devindi.

Sakal ağartan lokomotifler yelleniyor,

döğüşülüyor,

aç kalındığında,

ve onun için,

artık yenirken,

geçen trenler ekmek doluyken.

Sakatlandı—

ve öfkeyle

Vudro,

emir veriyor:

"hemen vurun",

sürüler gönderiyor yeni savařlara,–  
mikrobun ölüm saçıcısı.

Çamurla zırhlanmış gidiyor  
aşıyorsunuz aşırıyor,  
vibriyon vibriyon.

Mikrobun zehrini,  
dikiyor pençelerle  
kirliliyor kanını,  
boğazı için sürünenin.

Hasta oluşun  
enfes biçimi:

birden  
adam  
silkinerek uykudan  
dökülüyor dagalar,  
şişiyor  
ve mantarları atıştırıyor.

Harekete geçti,  
şef  
eczanede gökkuşağı gözler,  
büyük bir şişe fenolu ileri sürerek mazgala,  
revirler,  
klinikler,  
hastaneler.

Dikililer çekildi,

toplucu boşalıyorlar.

Boğaza

dayalı

mikroskopla kurşuna dizdiler.

El döveni dezenfekte edip, harman dövüyor ve harman

sürüyor.

Yalan söyledi düşmanlar,

kaldırarak bıçakları.

Üstüneyse,

flama-reçete sallayarak,

Sağduyulu Halk Komiserinin barışı yeniden geldi dünyaya,

Bir inleyiş koptu Vilson'dan,—

ve hastaları yok ediyor ve yiyor,

ve son orduyu da yolluyor o—

ordu zehirli fikir

Demokratlar,

hümanistler—

gidip-geliyor

uydurukların uydurmaları.

Kavramda başarılı değilsin,

sana gereken,

artık

filozofça

sepetçi söğüdü kafan.

Romanslar yosun tuttu.

Büyü yaptılar şarkılarla.

Resmi sürüklediler.

Kafaları bomboşlar

not defteriyle

ağırlık

yüklenmek için,

profesörler profesörü geldi.

Onları

bir yığın genç karşıladı,

ve çukurda brovniklerin namlusu

roma hukuku

ve bir hukuk daha çöktü.

Halkın gözünü boyayan,

cehennemle ürküten,

cennetle ayartanlar,

ve diz gibi, dazlak,

ve vahşi gibi kılı,

inanç incile,

boş inançlı komplocularla,

tozları şaha kaldırarak papaz cübbeleriyle,

Rus papaz ordusu siyah beyaz yürüyor.

Kararnameler salvosu altında

kızıl çığdan

Rus papazları,

mollalar,  
hahamlar,  
dökülüyor.  
Ha gayret, mucize yaratanlar,  
ölüm döşeklerini  
kaldırsanız-a!  
Sporun kanlı evreni  
leş gibi yatarak dayangaç inançlılar-  
Piyot'un  
kendi kilisesi kırdı kafasını.  
O zaman  
göğе havalandı ozanlar,  
uçacak mı şcasına, ateş etmek için üstlerine.  
Onları  
yemleyen akademinin lehimiyle.  
Kandıranların,  
umutları,  
çökmüyor şimdilik,  
Taş gibi düşerek, fırlıyor ozanlar,-  
Onlar çalışmalarlarıyla,  
biber ekip kafiye yoluyor!  
"Külliyatı"na,  
in gibi  
siniyor klasikler.  
Ama acıma yok!



Boşuna

onları kuluçkayla

Gorki

maskeledi,

eski yöneticiye yol verip.

Mili sallayarak tırnak çatı makasıyla,

yolu arıtarak el vinçle,

fütüristler

darmadağın ettiler eskiyi,

bırakarak konfetiden kültürcük dalını.

Bölme duvar,

tozlarla yuvarlanıyor.

amirallik dairesiyle dövüşüyor

çürüntü Luvr

bugün

amirallik dairesinin

kûlahlı-kasaturalı

işkembe resmini Luvr'a asmalı.

Sonuncu çarpışma.

Vilson'un kendisi.

Ve vilsonistler görüyor dehşetle—

o küllenmiş,

güneşi işkence ederek basıyor kığın kığın.

Bilinmezlerin yukarıdaki genel müdürünü arayan.  
birbiri üstüne yığılı adların etkisi kimin?  
Tsuzim uluslararası gürleyerek,  
güne geldi ihtiyar bir filo.  
Geçmişin emeğini çiğneyerek,  
trilyon fabrika bacasıyla yaygara koparan gelecek:  
"Bize avanak diyorsunuz  
ya da Kayn'la,  
aramızdaki ayrılık!  
Başladı gelecek!  
Hey, asrın,  
ayağına kapanın!"  
Öfkeli güneşle yanıldı ufuk önde.  
Ve sadece  
döşemesi gagalandı barışın,  
ışığı tutmak için Kayn zekâsını,  
koruyarak dişi müzikçi gibi.

*Tarih,*

*bu bölümde*

*çok iyi koşucusun*

*sen.*

*Aç ve çıplak,*

*ikiye bölünüyor kent,*

*ve tozlu anacaddede*

*güneşle kalkıyor başka oluş.*

Sonu gelmeyen sıfırlı yıllar.

Kilise takvimlerinde, bayram

ünvanı olmayanlar.

Bayrak olup çıktı hep.

Ve insanlar

ve yapılar.

Ekim Devriminin yüzüncü yıldönümü

olabilir,

belki de,

sadece

haleti ruhiyenin en şahanesi.

Dağıldı balonlar göğün altına,  
trenlerle,

sayısız filoların güvertelerine,  
yaya kabileler büküntüleriyle  
sıralanıyor adamlar kadro için kadro.

Koca kafalılar,

parlıyor kızılılıkta,  
Merih'ten inmiş gibi, kalktı merihliler.

Hava kabarıyor,

ve yok yeniden.

Ve siper oluyor güneşe kuşlar yeniden.

Ve yeniden

gezegenler çok ıraklara üşüşüyor,  
vidalarla yayılıyorlar ardına güneşin.

Suratları barışın yanında yıkıyor ıssız yerlerde,  
gövdeler dağılıyor ağacın gölgesinde.

Yemyeşil meydanlar–

Şeker eskisi–

bugün

senede bir şenlik

Günler gün gün çöküyor,

ve gece yeniden sis yoğunlaştı.

Başararak sıra olmayı önceden,

onlar

patlayıverdiler:

– Başlıyoruz!

"İnsan sesleri,

vahşi hayvanların böğürtüsü,

ırmağın uğultusu

övgüler okumaya geliyoruz yükseklerle.

Herkes gitsin ve duysun herkes

barış ırmağının şenliğini.

Siz, eski,

açlık yıllarında,

etrafa bugün cenneti yayanlar,

siz,

milyonlar verdiniz

şarkı söylemeye,

içmeye,

yemeye.

Siz, kadınlar,

doğumları kakım altında

cüppede,

eski püskü gövde sıralarda,

baygın düşen,

ekmek için dururken

sayısız sıralarda.

Siz,

çocuk yapıcı lejyonlar sıvısı,  
açlıkla gençliği büken yığınlar,  
hele, kim acınacak duruma düştü  
ve hele,  
kim acınacak duruma düşmedi.

Siz,

vahşi hayvanlar,  
kaburgalarında,  
yulaf yedikleri insanları unutanlar,  
bir şey ve bir şey kaşıyanı ve çalışanı,  
hiç düşünmeden hâlâ kamçılıyorsunuz.

Siz,

ruhî barikatları kurşuna dikenler,  
bugünler için okuyanlar,  
aç gözlü kulaklarda gelecek avlayanlar,  
şimşekler,

şarkıcılar,

şairler.

Siz, hani

tütsü ve dumanın arasından,  
yaşama, zarzor tutunan iyot,  
diş gıcirtısını, demiryolu kişnemesiyle,  
gene de çalıştıranlar,  
gene de yaptıranlar.

Ünlü sözleriniz dinmek bilmez sizin,

ebediyen solmayan, her yıl çiçek açan,  
canımızı çıkarmak için - ünlüsünüz siz,  
milyonlarca canlı,

kerpiçler

ve başka "İvan'lar."

Tam coştı evren geçitte—  
yürek eski kederi kaynatamıyor ne de olsa.

Yılların

kederiyle

orkestra rahatlamış

ve gök şarkısı yukarılara fıskırtılmış.

Hâlâ yankılı geziyor sesleri

ölmüş birisini,

anmak için ebedi.

İnsanlarsa

artık

sokakların çoğunda cila

neşeli renklere boyanıyor, geçen dakikalar hızla.

Eh şarkının arasında yuvarlanıyor anlaşma,

renkler, evrende, ekinde ve harmanda.

Bu senin

kanlı devrimin İlyada!

Sen açların açığı Odessa!

**İLKE**  
EDEBİYAT DİZİSİ

ISBN: 975-7923-44-3

